

Fourtography

Rama IX Art Museum Foundation

B-CAT-1-0082

GR0-0092-05-2544

Fourtography

Rama IX Art Museum Foundation

โดย แก้วเก้า พงษ์ไพบูลย์, จิตติ เอื้อนรการกิจ
ปราบดา หยุ่น และศุภชัย เกศการุณกุล
by Kaewkao Pongpaiboon, Chitti Uonorakankij
Prada Yoon and Supachai Ketkaroonkul

ระหว่างวันที่ 12 พฤษภาคม - 9 มิถุนายน 2544

May 12 - June 9, 2001

ณ หอศิลป์ป๊าดู กรุงเทพฯ

at Tadu Contemporary Art, Bangkok.

มูลนิธิหอศิลป์ป๊าดู
Rama IX Art Museum Foundation

ข้างหลังภาพ

ตั้งแต่ หอศิลป์ตาตุ ได้ออกสตาร์ท มาเป็นเวลา 4 ปีกว่า ตลอดระยะทาง ได้จัดนิทรรศการศิลปะรูปแบบต่างๆ รวมทั้งละครและกิจกรรมมากมาย แต่กลับไม่ค่อยได้เปิดพื้นที่ให้กับผลงานภาพถ่ายมากนัก จึงด้วยความอ่อนด้อยทางความรู้ของทีมงานในศิลปะแขนงนี้ บวกกับทิศทางการปรับตัว ตลอดระยะเวลาที่เราเดินมาบ้าง วังบ้าง คนส่งข่าว ส่งน้ำที่มีอยู่หายหน้า หายตาไปบ้าง แต่กระนั้น เวลาที่ผ่านมาเกือบ 2 ปี นับจากวันที่ตาตุ เปิดบันทึก American Landscape ของกันต์ สุลังกรกาญจน์ เราได้ปลื้มใจอีกครั้ง ในปี 2544 นี้ ที่ได้นำเสนอ Fourtography นิทรรศการโดย 4 คนทำงานรุ่นใหม่ ที่ใช้สื่อภาพถ่าย สะท้อนประสบการณ์ปัจเจกบุคคล ความคิด มุมมองต่อโลกและสังคมรอบข้าง

จิตติ เอื้อนกรกรกิจ, แก้วแก้ว พงษ์ไพฑูรย์, ปราบดา หยุ่น และศุภชัย เกศการณกุล ต่างคนต่างถือแฟ้มมานำเสนอ หลังจากการติดต่อทางโทรศัพท์ อีเมล ลงท้ายด้วยการทำความรู้จักกันในที่ประชุม ทั้งทีมงานตาตุและเจ้าของแฟ้ม เห็นพ้องต้องกันว่า ในความแตกต่างของเรื่อง มุมมองและสไตล์การถ่ายภาพ ถ้านำมาจัดร่วมกัน น่าจะให้ภาพความหลากหลาย ที่ไปด้วยกันกับภาพความเป็นจริงในสังคมสมัยใหม่ และมีพลังมากขึ้นในการนำเสนอ

ผลงานของจิตติ เอื้อนกรกรกิจ และศุภชัย เกศการณกุล จัดว่าเข้าข่ายภาพถ่ายสารคดี ทั้ง 2 คน เป็นคนเมืองใหญ่ เรื่องที่สนใจจึงดูไม่พ้น สิ่งที่มี 'มี' และ 'ไม่มี' ให้คนที่อาศัยอยู่ จนไปถึงสิ่งที่คนอาศัยอยู่ คิด ว่า 'เกิน' และ 'ขาด' ไป ในภาพขาวดำของทั้ง 2 คน จึงดูเหมือนมีสีสันปนทับซ้อนอยู่มากมาย ส่วนของจิตติ ดูจะสะท้อนประสบการณ์เลื่อมอยู่บ้าง ตรงที่วัฒนธรรมความเป็นคนเมืองหลวงยุคใหม่ของไทยของผู้ถ่ายภาพ สะท้อนอยู่ในมุมมองการบันทึกภาพการเดินทางในเมืองอื่นของเอเชีย เมืองที่โดยทางกายภาพแล้ว ไม่น่าจะจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่เจริญแล้ว อย่างที่เข้าใจกันมา

ในขณะที่ แก้วแก้ว พงษ์ไพฑูรย์ ให้ความสำคัญอย่างมาก กับการสะท้อนความงามที่มีอยู่ในสิ่งธรรมดาที่พบเห็นทั่วไป ทั้งที่อยู่โดดเดี่ยว หรืออยู่ร่วมกับสิ่งอื่น โดยให้สุนทรียภาพเป็นตัวนำ ซึ่งดูเหมือนจะเป็นภาพที่คนทั่วไปอยากเห็นท่ามกลางสังคมสมัยใหม่ที่ไม่บางครั้งดูจะแสลงสุนทรียภาพเหลือเกิน แต่สำหรับปราบดา หยุ่น เช่นที่เขายืนยันในงานเขียน ภาพของเขา คือภาพที่กล้องไม่อยากถ่าย และอาจจะหมายถึงภาพที่คนไม่อยากเห็น ในที่นี้ คงยกเว้นแต่คนถ่ายภาพ ปราบดาถ่ายภาพสิ่งของ เครื่องใช้ เช่นเดียวกับแก้วแก้ว ในความหมายที่ผูกพันกับประสบการณ์และจินตภาพส่วนตัวของผู้ถ่าย ซึ่งอาจจะมีความรู้สึกร่วมกัน กับผู้ชมแต่ละท่าน ตามมุมมองที่ต่างกันไป แต่ถึงแม้ภาพนั้นจะไม่น่าถ่ายเพียงใด ก็ทำให้เราคิดถึงไปได้ว่า ยังมีอีกหลายสิ่งในโลกนี้ ที่ยังไม่ได้รับการมอง

ระยะทาง ระยะเวลา ความรู้เป็นสิ่งที่ต้องสั่งสม ทั้งยังมีเรื่องราวมากมายรอให้ค้นหา หอศิลป์ตาตุ ขอขอบคุณศิลปินทุกท่านที่ช่วยเปิดโลกและมุมมองใหม่ให้กับเรา รวมทั้งผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมทำให้เกิดนิทรรศการครั้งนี้ ถึงแม้จะใช้เวลาเป็นปี จากก้าว หนึ่ง มาถึง สอง แต่ก็ด้วยความตั้งใจที่ได้ 'ก้าว'

ลักขณา คุณาวิษยานนท์
หอศิลป์ตาตุ

ถึงแม้ว่ากรุงเทพฯ มีชื่อเสียงมากมาย เมืองไม่ค่อยเป็นระเบียบ อากาศเป็นพิษ ผู้คนก็หนาแน่นเกินไป และชอบทำอะไรตามใจตัวเอง จนบางทีก็ออกจะเกินๆ ไปบ้าง บางครั้งผมเบื่อบ้างที่เจออยู่ และอยากจะหนีออกไปให้ไกลๆ แต่กรุงเทพฯ ก็มีบุคลิกของตัวเอง จนทำให้เกลียดไม่ลง ยิ่งรู้จักมาก ก็ยิ่งเห็นแง่มุมที่น่าหลงใหลมากขึ้น และในฐานะที่เกิดและเติบโตที่กรุงเทพฯ ผมเลยอยากจะเล่าบางมุมมอง และบางความรู้สึกเหล่านั้น

ศุภชัย

Bangkok has many bad points. Chaotic planning, pollution and a condensed population teeming with self-indulgent inhabitants, whose acts often surpass all limits of endurance, sometimes makes me want to run away - it all being too much to bear. But Bangkok still possesses certain charms that make it difficult for one to leave. The more we know about it, and the closer we become to its shortcomings and idiosyncrasies, the more fascinating Bangkok becomes. Someone born and raised in Bangkok, I have so many impressions and feelings which I want to share with others.

Supachai Ketkaroonkul

วันที่ 9 เมษายน 2544

ผมมีโอกาสคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนิวบ่อยครั้งทีเดียว นิวมักมีคำถามและขอความเห็นเสมอๆ ผมพบว่า นิวมีมุมมองในเรื่องศิลปะที่ดูเป็นคนตะวันตกมาก แต่มิวนิวยังเป็นคนขี้เบื่อจริงๆ แล้ว ผมว่าทั้งสองอย่างนี้ เป็นสิ่งที่ดีสำหรับคนทำงานศิลปะ โดยตัวเราเองเป็นคนตะวันตกแต่คิดแบบคนตะวันตก เมื่อเวลาทำงาน ผลงานก็ต้องมีส่วนของการผสมผสานของสองวัฒนธรรม และนิวเองยังเป็นคนขี้เบื่ออะไรง่าย ๆ ซึ่งก็ดี เพราะจะทำให้นิวไม่หยุดอยู่กับที่ โอกาสที่จะทำงานดี แปลกๆ ย่อมมีอยู่เสมอ

สุวรรณ คงขุนเทียน

9 April, 2001.

I've had the chance to talk with New (Supachai Ketkaroonkul) several times. I've discovered that New has a Western perspective on photography. Being Asian but influenced by Western thought processes he assimilates this into his works, resulting in a creative merge the two cultures. When he appears, he is always full of questions, seeking opinions. I've also found he bores easily. I think an artist should have all these qualities. An irresistence to boredom keeps you further explore, enhancing the possibilities of new and creative works.

Suwan Kongkhuntien

ขอบคุณ

ป้ากับแม่ เฮียไฮ้ เฮียเปี้ยก อ๋อย ที่คอยถามไถ่ด้วยความเป็นห่วง ดูแล และสนับสนุน แม้จะง่วงว่า ผมกำลังทำอะไรอยู่
พี่สุวรรณ ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับชีวิต และการทำงาน ขอขอบคุณที่เขียนให้ผมในสูจิบัตรเล่มนี้
พี่พร พี่หนึ่ง พี่โย ที่ทำงานดีๆ ทำ คอยตบกลบเวลาเช้า และรับฟังคำพร่ำบ่นเสมอๆ
เพื่อนๆ ส้มอ้อย ที่คอยตักเตือนให้อยู่ในร่องในรอย และเป็นผู้ให้เสมอ
ปริม ที่ให้กำลังใจ แรงแบบตาลใจ และคำปรึกษา โดยเฉพาะเวลาที่ผมสับสน
เก้ ที่หวังว่าคราวหน้าถ้ามีงานแสดงอีก มันจะมาร่วมงาน
หอศิลป์ป้าดู ที่ให้โอกาสในการแสดงงานครั้งแรก

Rama IX Art Museum Foundation

Supachai Ketkaroonkul's Acknowledgement

To Pa and Ma, Hia Hai, Hia Plak and Aui for their continuing support and concern, despite their confusion on what I am doing.

Pe Suwan for his advice on work and life, as well as the kind contributing of his notes to this catalogue.

Pe Porn, Pe Nueng, Pe Yo for supplying me with work, sharp comments and patient listenings.
Somchui Group for continuing guidance whenever I am about to loose track.

Prim for moral support, inspiration and advice, especially during the times of confusion.

Kae for his future participation.

And Tadu Contemporary Art for giving me the opportunity for my first photo exhibition.

Bangkok 1999 Rama IX Art Museum Foundation

*Sometimes some felt so insecured
and couldn't stop thinking of only
the worst...on those of our
metropolitan buses which rushed
and risked through every crowded
road. But when reaching desti-
nation, we turned to be refreshed
as if we were reborn while
relieved sometimes I could never
ceased to worry about all who
were still on their ways.*

Bangkok 1999

*I found her at Silom,
she brought my heart
out of its normal beat.
Though I tried to gaze
through the windows,
she still kept my eyes
on her. Before I could
come up with what to
do, she eventually left
me....Does our world
really move faster?*

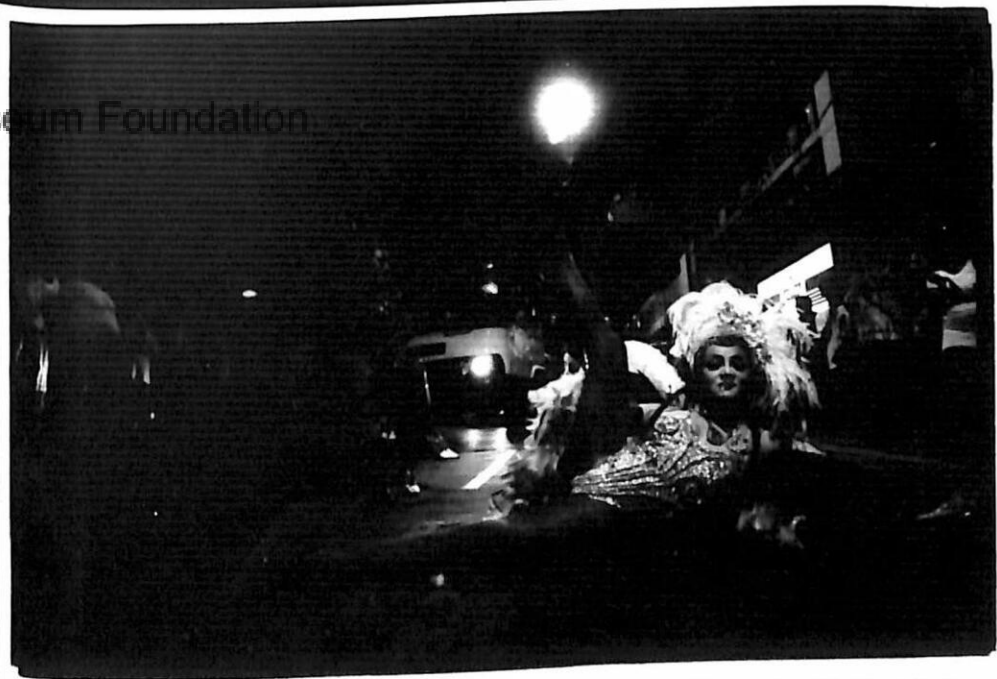
fatpang - silom

photographs by sutachai

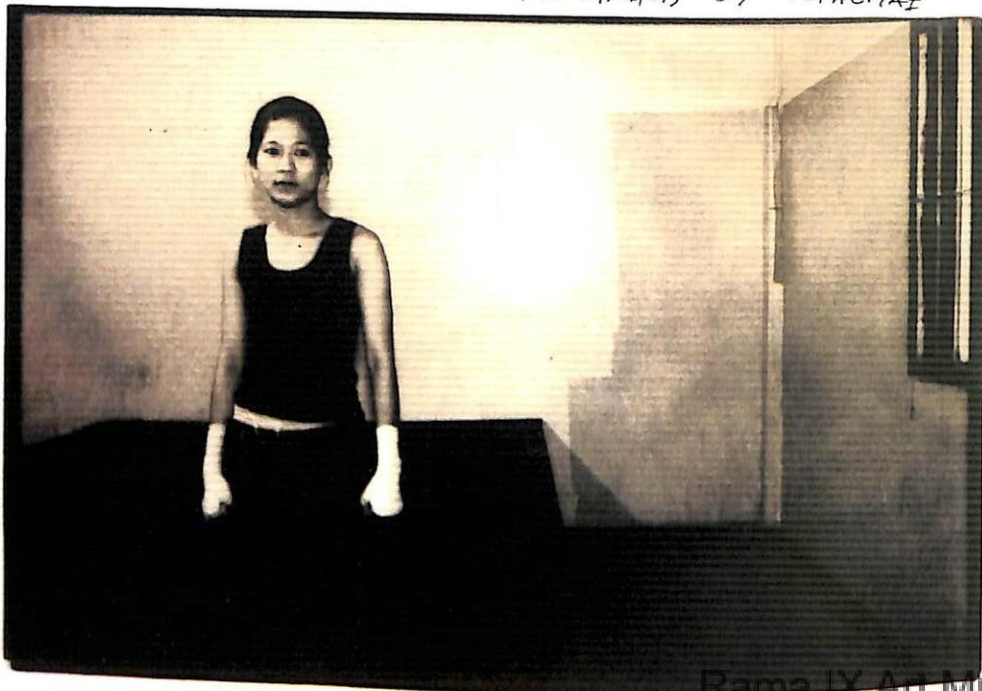
October 99 - Gay festival - Bangkok - Thailand

Rama IX Art Museum Foundation

Gay Festival, Bangkok, Thailand

photographs by SUPACHAI

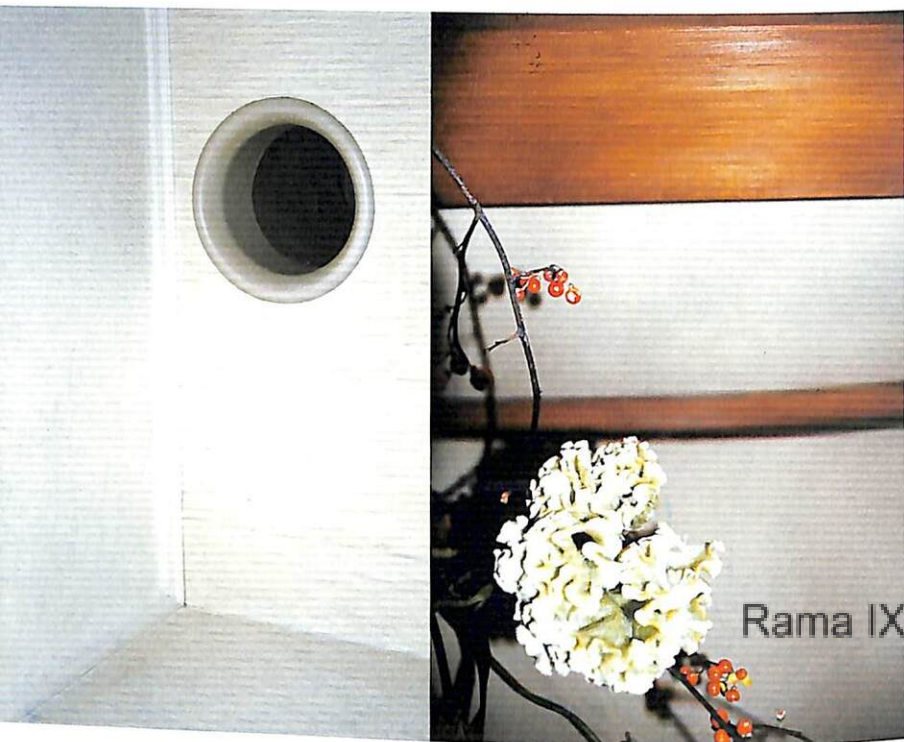
Rama IX Art Museum Foundation

Female Muay-Thai

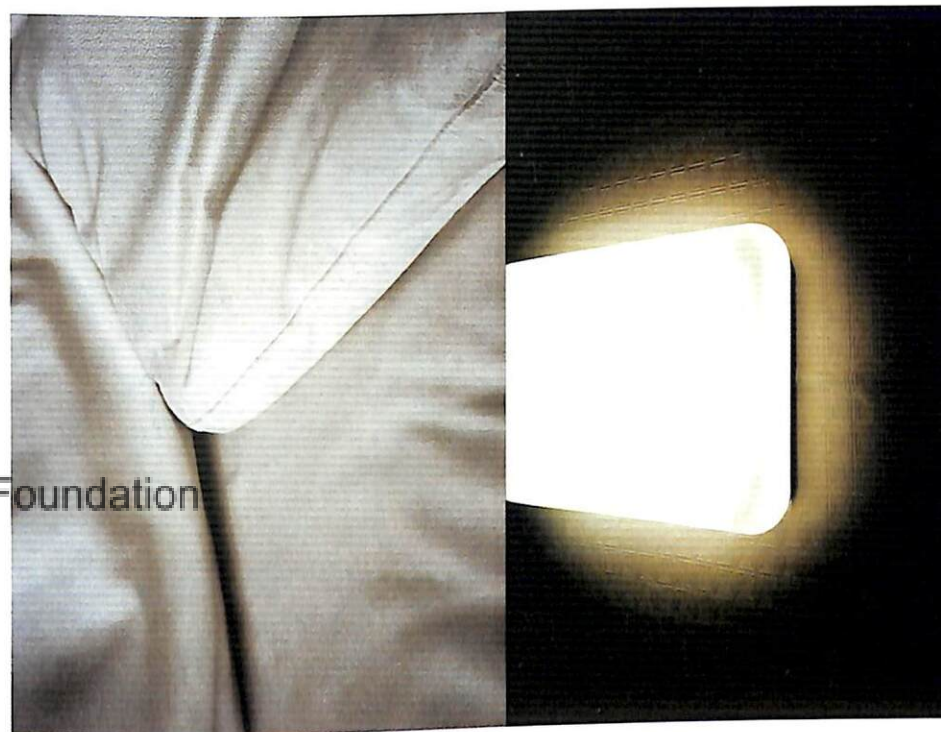
Prabda
Yoon

ปราบดา หยุ่น

Sketch

Rama IX Art Museum Foundation

Sketch

Rama IX Art Museum Foundation

Sketch

**Chitti
Urnorakankii**
จิตติ เอื้อนการกิจ

Rama IX Art Museum Foundation

